

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

GIFTSLANGEN

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

1919. 3255

Giftslangen

Kinematografisk Skuespil i 3 Akter

En Række sensationelle og
ejendommeligt gribende Optrin
fra Circus-Manegens kalejdo-
skopisk brogede Verden.

I Hovedrollerne:
Carlo Wieth,
Ella Sprange,
Lauritz Olsen.

Isenesættelse og Instruktion

ved

Hjalmar Davidsen.

Nordisk Kunstfilm i 50 Afd.

Hovedpersonerne:

Pjerrot.

Lula, hans Hustru, Slangetæmmerske.

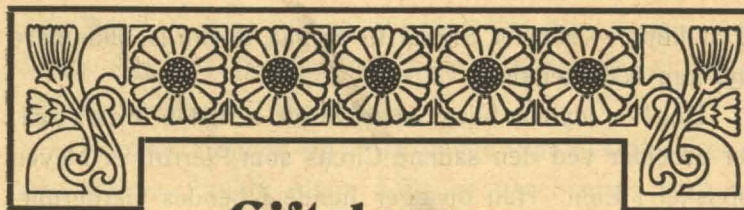
Manzoni, Akrobat.

1038

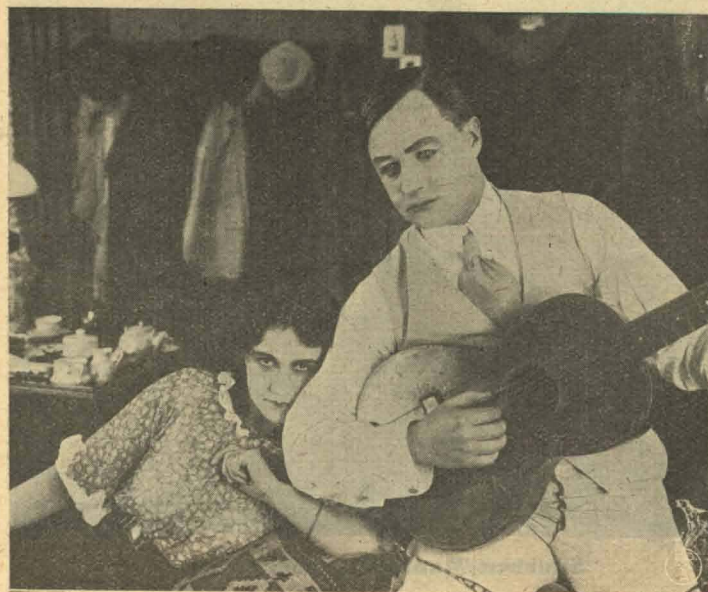
Afdelinger.

1. Efter Forestillingen.	26. Døren sprænges.
2. I Pjerrots Garderobe.	27. Undersøgelsen.
3. Lula.	28. „Det er ikke min Slange!“
4. I Artistpensionatet.	29. Den rigtige.
5. Ung Kærlighed.	30. Opdaget.
6. Den forsmaaede Bejler.	31. Arrestationen.
7. Hævntanker.	32. Pjerrot rejser til Amerika.
8. I Knejpen.	33. I Varetægtsarrest.
9. Et Forslag.	34. Flugten.
10. „Vil De gøre en god Forretning?“	35. Et godt Trick.
11. Giftslangen.	36. „Sømand Hans Larsen“.
12. Handelen.	37. Ned ad Bakke.
13. Før Forestillingen.	38. Den modsatte Vej.
14. „Jeg er saa angst!“	39. Et Møde.
15. Lulas Nummer.	40. „Jo, det var ham!“
16. Den store <i>clou</i> .	41. Pjerrots Hævn.
17. En rædselsfuld Situation.	42. Gengældelsen.
18. Det sidste Spring.	43. Manzoni's nye Nummer.
19. Pjerrots Sorg.	44. En Sensation.
20. En Undersøgelse	45. Flamme-Springet.
21. — og en Erklæring.	46. Paa Circustaget.
22. Skipperen fatter Mistanke.	47. Giftslangen.
23. I Manzoni's Garderobe.	48. Ved Maalet.
24. Politiet allarmes.	49. Hævnen!
25. „I Lovens Navn! Luk op!“	50. I Døden sammen.

Giftslangen.

Man skal lede længe efter to Mennesker, der er saa glade for hinanden som Pjerrot og Lula. Deres bedste Timer er den Tid, de tilbringer sammen i det lille

Mand og Hustru.

Pensionatsværelse, hvor de som farende Folk har slaaet sig ned.

Medens Pjerrot til Guitarens Akkompagnement synger sine vemodige Sange, dækker Lula et tarveligt, men hyggeligt Bord. Vandkedlen er sat over Spritapparatet. Endnu koger Vandet ikke . . . Lula smyger sig ind til sin elskede Pjerrot . . . Pludselig giver Tuden paa Kedlen sig

til at fløjte — som et Signal til at gaa til Bords. Skønnere Idyl kan ikke tænkes.

Dog! — Idyllen bliver snart brudt. Artisten Manzoni, der arbejder ved den samme Circus som Pjerrot, er bleven forelsket i Lula. Han opsøger hende i hendes Garderobe. Hun viser ham imidlertid Vintervejen, og da Pjerrot lidt efter erfarer, hvad der er gaaet for sig, kaster han sig over den frække Skørtejæger og tildeler ham en alvorlig Revselse.

Skurken Manzoni køber Slangen.

Manzoni sværger Hævn, men — hvorledes skal den vel iværksættes? Tilfældet staar ham bi: Han træffer en Skipper, som tilbyder at sælge ham en virkelig Giftslange. Han som Artist maa jo kunne bruge den. Et Øjeblik synes han i Tvivl, men saa siger han til sig selv: Den kan fuldbyrde Hævnen!

Lula er nemlig Slangetæmmerske. Om han nu ombyttede en af hendes Slanger, der er befriet for Gifttænder, med den virkelige Giftslange! Tanken er vel djævelsk —

men ikke ufortjent, mener Manzoni, og han foretager det første Skridt i Retning af dens Virkeliggørelse ved at afkøbe Skipperen Giftslangen.

Manzoni bringer sin forfærdelige Plan til Udførelse, og den lykkes. Første Aften, Lula er paa Scenen med den ombyttede Slange, bibringer den hende et dræbende Bid. Halvt afmægtig bliver hun bragt ud mellem Kulisserne.

Næste Nummer paa Programmet er den Kvartet, som Pjerrot tilhører. Medens han med Smil paa Læben synger

Slangetæmmerskens Optræden.

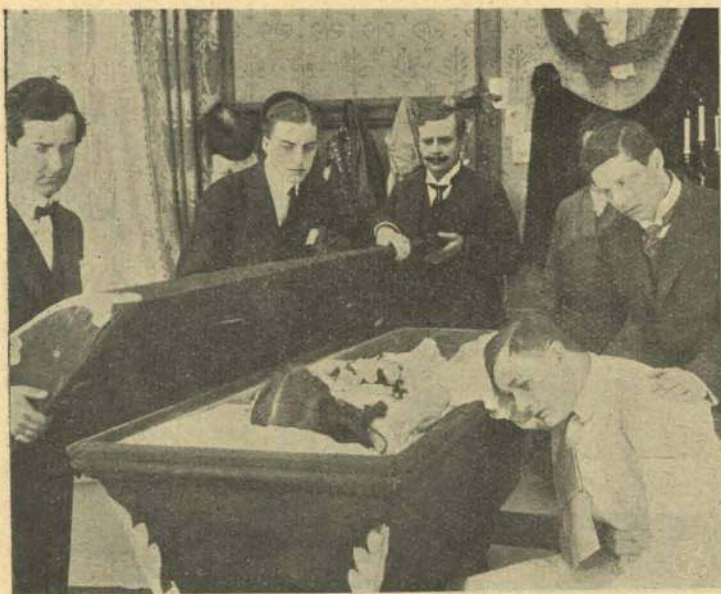
sine Sange ud til Publikum, maa han udholde den frygtelige Pine at se sin Hustru vaande sig under Lægens Hænder. Og da han efter Tæppets Fald styrter ud i Kulisserne, erfarer han det fortvivlede Budskab: Lulas Liv staar ikke til at redde!

Kort efter udaander hun i hans Arme.

En Tid lang undgaar Manzoni at blive mistænkt, men til sidst opklares Forbrydelsen, og Skurken indsættes i Fængsel, medens Pjerrot i sin grænseløse Sorg forlader de

Steder, hvor hans elskede Lula har færdedes, og drager bort til en fremmed Verdensdel.

Det lykkes imidlertid Manzoni at undvige fra Fængslet og ved Hjælp af en Søfartsbog, Skæbnen har spillet ham i Hænde, at slippe bort. Efter nogen Omflakken kommer han til det samme Land og den samme By, hvor Pjerrot nu fører en forhutlet Tilværelse. Manzoni, der nu tror sig udenfor den hævnende Retfærdigheds Rækkevidde, starter

Den ubarmhjertige Død.

her et nyt Artistnummer, som bestaar i et Spring fra en Platform højt oppe under Circuskuplen.

Pjerrot, hvis Tanker i den Tid, der er gaaet, siden Hustruen døde, bestandig har kredset om Muligheden af at hævne hende, opdager en Dag Manzoni paa Gaden, følger efter ham og faar saaledes at vide, at han paany agter at optræde. Uden et Øjeblikks Tøven henter Pjerrot Slangen — den virkelige Giftslange. Manzoni brugte den i

sin Tid til at udføre sin nedrige Hævn. Nu skal den tjene Retfærdighedens Sag.

Pjerrot skaffer sig Vej til Circus, spaserer hjemmevant rundt højt oppe under Circuskuplen, indtil han faar Øje paa den Platform, hvorfra Manzoni skal foretage sit livsfarlige Spring. Pjerrot lægger Giftslangen paa Platformen og afventer fra den smalle Gang, som løber rundt under Kuplen, Begivenhedernes Gang.

Hævnet i Døden!

Manzoni-Numret begynder. Manzoni selv klatrer langsomt op til Platformen. Han skal netop til at svinge sig op paa den, da han faar Øje paa Slangen. Skyldes det Angst? — eller skyldes det den onde Samvittigheds Røst? Det er vanskeligt at afgøre for det menneskelige Øje — nok er det: Manzoni slipper sit Greb og styrter hovedkulds ned i Dybet!

Et frygteligt Drøn lyder i Circusrummet, da hans

Legeme styrter mod Manegens Gulv — og knuses paa Stedet.

Allerede vil Folk bryde frem over Skranker og Barriærer — — — da ser man endnu et menneskeligt Legeme svinge gennem Luften.

Det er Pjerrot!

Hans Legeme falder tværs over Manzonis. Han er død, han ogsaa, — død, men hævnnet i Døden!

Optaget af
Nordisk Films Co.
№83

Reklametrykkeriet (Busch & Petersen), Aarhus.

GIFTSLANGEN.

Man skal lede længe efter to Mennesker, der er saa glade for hinanden som Pjerrot og Lula. Deres bedste Timer er den Tid, de tilbringer sammen i det lille Pensionatsværelse, hvor de som farende Folk har slaaet sig ned. Medens Pjerrot til Guitarens Akkompagnement synger sine vemodige Sange, dækker Lula et tarveligt men hyggeligt Bord. Vandkedlen er sat over Spritapparatet. Endnu koger Vandet ikke. Lula smyger sig ind til sin elskede Pjerrot. Pludselig giver Tuden paa Kedlen sig til at fløjte - som et Signal til at gaa til Bords. Skønnere Idyl kan ikke tænkes.

Dog! - Idyllen bliver snart brudt. Artisten Manzoni, der arbejder ved den samme Cirkus som Pjerrot, er bleven forelsket i Lula. Han opsøger hende i hendes Garderobe. Hun viser ham imidlertid Vintervejen, og Pjerrot, der er kommen til Stede, kaster ham brutalt paa Døren.

Manzoni sværger Hævn, men hvorledes skal den vel iværksættes. Tilfældet staar ham bi. Han træffer en Skipper, som tilbyder at sælge ham en virkelig Giftslange. Han som Artist maa jo kunne bruge den. Et Øjeblik synes han i Tvivl, men saa siger han til sig selv: Den kan fuldbyrde Hævnen!

Lula er nemlig Slangetømmerske. Om han nu ombyttede en af hendes Slinger, der er befriet for Gifttænder, med den virkelige Giftslange! Tanken er vel djævelsk - men ikke ufortjent, mener Manzoni, og han foretager det første Skridt i Retning af dens Virkeliggørelse ved at afkøbe Skipperen Giftslangen.

Manzoni bringer sin forfærdelige Plan til Udførelse, og den lykkes. Første Aften Lula er paa Scenen med den ombyttede Slange, bibringer den hende et dræbende Bid. Hun bliver bragt ud mellem Kulisserne. Næste Numer paa Programmet er den Kvartet, som Pjerrot tilhører. Medens han med Smil paa Læben synger sine Sange ud til Publikum, maa han udholde den frygtelige Pine at se sin Hustru vaande sig under Lægens Hænder. Og da han efter Tæppets

Fald styrter ud i Kulisserne, erfarer han det fortvivlende Budskab: Lulas Liv staar ikke til at redde. Kort efter udaander hun i hans Arme.

Forbrydelsen opklares. Manzoni indsættes i Fængsel, medens Pjerrot i sin grænseløse Sorg forlader de Steder, hvor hans elskede Lula har færdedes, og drager bort til en fremmed Verdensdel. Det lykkes imidlertid Manzoni at undvige fra Fængslet og ved Hjælp af en Søfartsbog, Skæbnen har spillet ham i Hænde, at slippe bort til det samme Land og den samme By, hvor Pjerrot nu fører en forhutlet Tilværelse. Manzoni, der nu tror sig udenfor den hævnende Retfærdigheds Rækkevidde, starter et nyt Artistnummer, som bestaar i et Spring fra en Platform højt oppe under Cirkuskuplen.

Pjerrot, hvis Tanker i den Tid, der er gaaet, siden Hustruen døde, bestandig har kreset om Muligheden af at hævne hende, opdager en Dag Manzoni paa Gaden, følger efter ham og faar saaledes at vide, at han paany agter at optræde. Uden et Øjeblik Tøven henter Pjerrot Slangen - den virkelige Giftslange. Manzoni brugte den i sin Tid til at udføre sin nedrige Hævn. Nu skal den tjene Retfærdighedens Sag.

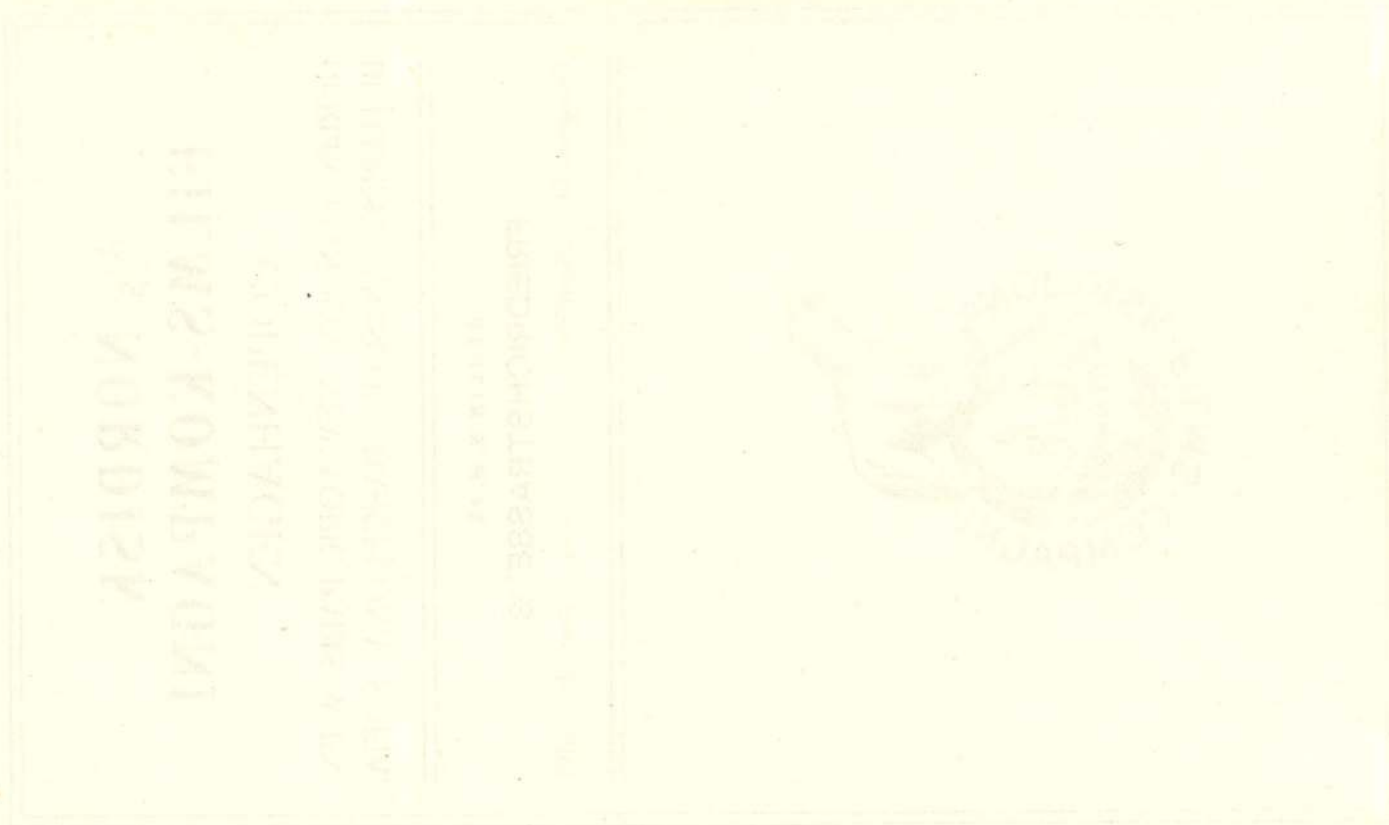
Pjerrot skaffer sig Vej til Cirkus, spaserer hjemmenvant rundt højt oppe under Cirkuskuplen, indtil han faar Øje paa den Platform, hvorfra Manzoni skal foretage sit livsfarlige Spring. Pjerrot lægger Giftslangen paa Platformen og afventer fra den smalle Gang, som løber rundt under Kuplen, Begivenhedernes Gang.

Manzoni-Numret begynder. Manzoni selv klatrer langsomt op til Platformen. Han skal netop til at svinge sig op paa den, da han faar Øje paa Slangen. Skyldes det Angst? - eller skyldes det den onde Samvittigheds Røst? Det er vanskeligt at afgøre for det menneskelige Øje. Nok er det, at Manzoni slipper sit Greb og styrter hovedkulds ned i Dybet. Et frygteligt Drøn lyder i Cirkusrummet, da hans Legeme styrter mod Manegens Gulv - og knuses paa

Stedet. Allerede vil Folk bryde frem over Skranke og Barrierer. Da ser man endnu et menneskeligt Legeme svinge gennem Luften. Det er Pjerrot. Hans Legeme falder tværs over Manzonis. Hævnen er fuldbyrdet.

-----ooOoo-----

A/S NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

pyrdet.

er Pjæret. Hans Legeme følger færd over Mandskaber. Havnen er fuld-
Da der kun er en et menneskeligt legeme svarede Gennem Luften. Det
stedet. Alene alle Folk havde lyen over skranken og barriere.

D I E G I F T S C H L A N G E .

Personen:

Pierrot	Carlo Wieth
Concita, Pierrots Frau	Ella Sprange
Manzoni	Lauritz Olsen

Der Artist Manzoni hat der schönen Schlangentänzerin Concita Rosen in ihre Garderobe gebracht, sie hat sie angenommen mit schüchternem Dank; er wollte sie küssen sie hat sich ihm verwehrt, doch er dringt auf sie ein; da öffnet sich die Tür, ihr Geliebter reißt Manzoni fort und die Beiden trennen sich mit hasserfüllten Blicken.

Rache brütend sitzt Manzoni in einer Schifferkneipe, als ihm ein alter Seebär auf die Schulter klopft und ihn fragt, ob er als Artist nicht Interesse an einer schönen grossen Giftschlange habe, der die Giftzähne noch nicht ausgebrochen seien. Manzoni nickt, folgt dem Alten und man wird bald handelseinig.

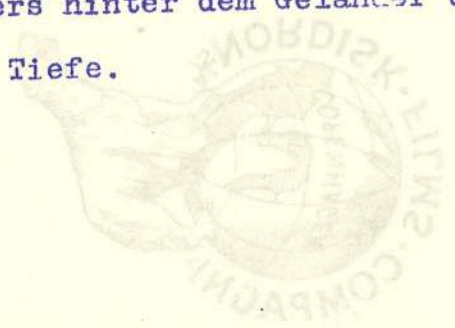
Concita hat eine bange Ahnung, als sie am anderen Tage einen frivol höhnischen Blick Manzonis auffängt, der ihr hinter den Kulissen kurz vor ihrem Auftritt begegnet. Im starken Rampenlicht sieht sie zu ihrem Schrecken, dass die Schlange, die ihrem Leib umwindet, garnicht ihr gehört. Doch schon ist es zu spät, schon hat sie den tötlichen Biss des Tieres empfunden. Sie führt mit Anstrengung ihre Nummer zu Ende und schleppt sich zu einem Stuhl, auf den sie ohnmächtig niedersinkt. Ein Arzt eilt hinzu aber da ist nichts mehr zu retten. Noch zehn Minuten, dann wird es aus sein. Draussen singt Pierrot seine Schelmenlieder und macht seine Clownsprünge vor dem Publikum.

Aber seine banger Gedanken sind bei der Geliebten, die er von der Bühne aus hinter den Kulissen sehen kann, und als der Vorhang sich nach seiner Nummer schliesst und er zu ihr stürzt, erfährt er das Schreckliche. Ein letztes Lächeln, das ihm gilt, und sie ist nicht mehr.

Eine Untersuchung ist eingeleitet, aber zunächst erfolglos. Man glaubt annehmen zu müssen, dass der Schlange die Giftzähne wiedergewachsen sind. In den Zeitungen diskutiert man diese Möglichkeit. Der alte Schiffer, der Manzoni das Tier verkauft hatte, schüttelt den Kopf über die Notizen, schöpft Verdacht und meldet sich bei der Polizei. Es dauert auch nicht lange, so hat man Manzoni ausfindig gemacht, ihn überführt und ins Untersuchungsgefängnis gesteckt. Aber es gelingt ihm zu entfliehen und nach Amerika zu kommen, wo er seine Artistenlaufbahn fortsetzt.

Auch Pierrot war der alten Welt überdrüssig geworden und bringt seine Tage in Trauer und Schwermut ohne Arbeitslust und Lebensfreude. Da sieht er eines Tages einen eleganten Herrn, in dem er Manzoni zu erkennen glaubt, im Zirkus verschwinden. Die Plakate bestätigen seine Vermutung, dass es Manzoni ist, der hier auftritt. Das bringt Leben in sein zweckloses Dasein. Er öffnet die Kiste, in der er noch immer die Giftschlange bewahrt, die seiner Liebsten das Leben gekostet hat, packt das Tier in einen Handkoffer und geht zu dem Zirkus, um zu versuchen, es einzuschmuggeln. Er weiss, dass Manzoni zu seiner Hauptattraktion einen turmhohen Aufbau benötigt, der gewöhnlich dicht un-

ter der Kuppel abschliesst. Darauf baut er seinen Plan. Er erklettert die Kuppel, gelangt in das Innere des Zirkusraumes und sieht das Gerüst für Manzoni bereits aufgebaut. Noch fünf Minuten, dann wird er es besteigen. Niemand erblickt ihm in der Schwindelnden Höhe, da die Aufmerksamkeit des Publikums auf die Vorstellung gerichtet ist. Nun kommt die Hauptnummer. Manzoni besteigt das Gestell, um durch brennende Reifen aus der Höhe der Kuppel hinunterzuspringen. Alles ist vorbereitet, Manzoni hat die Höhe fast erreicht, da erblickt er die züngelnde Schlange, sieht das Gesicht seines Nebenbuhlers hinter dem Geländer und stürzt schwankend rückwärts in die Tiefe.

A/S **NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

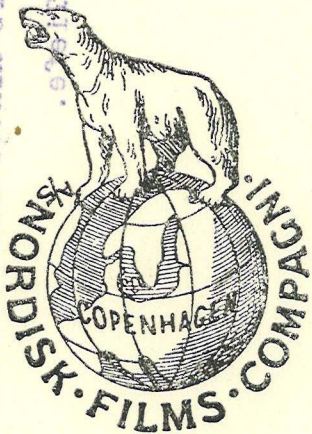
BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

Le serpent vénimeux.

Pierrot et sa femme Lula s'aiment de coeur. Dans la petite pension où ils ont fixé leur demeure, Pierrot chante ses chansons douces en s'accompagnant de sa guitare. Lula met ordre dans la chambre et dresse le couvert pour son bien-aimé Pierrot.

Cependant cette idylle ne dure pas. L'artiste Manzoni qui s'est épris de Lula vient la chercher dans sa loge. Elle l'envoie promener, et Pierrot le met à la porte.

Manzoni jure de se venger, mais comment faire? Un incident vient l'y aider. Il rencontre un capitaine de vaisseau qui lui offre un véritable serpent vénimeux. Il hésite un moment, puis il se dit: Celui-là pourrait exécuter la vengeance. Lula est une charmeuse de serpents. S'il échangeait maintenant un des serpents inoffensifs de Lula avec ce véritable serpent vénimeux dont les crochets ne sont pas arrachés. C'est un projet diabolique, mais la chose n'est pas du tout imméritée, pense Manzoni, et il se décide à acheter le serpent. Il réussit à accomplir son plan.

Le premier soir que Lula se trouve sur la scène avec le serpent, celui-ci la mord mortellement. On l'emporte dans les coulisses. Le prochain numéro du programme est le quartet auquel Pierrot appartient. Pendant qu'il chante, le sourire sur les lèvres, il doit subir le terrible tourment de voir sa femme gémir entre les mains du docteur, et à la chute du rideau il se précipite dans les coulisses et apprend la terrible nouvelle: Lula ne peut pas être sauvée. Peu après elle expire dans ses bras.

Le crime est découvert. Manzoni est mis en prison, tandis que Pierrot désespéré part pour l'étranger. Manzoni cependant réussit à s'échapper, et à l'aide d'un livret de matelot qu'il a trouvé il arrive justement dans la même ville où Pierrot vit misérablement. Manzoni qui se croit maintenant hors des atteintes de la justice crée un nouveau numéro, qui consiste en un saut d'une plateforme élevée. Pierrot qui ne pense qu'à venger sa femme, aperçoit un

NORDISK

GREAT CIRCUS DRAMA,
A VENOMOUS BITE.

THIS TENSELY DRAWN ROMANCE WILL HOLD YOUR AUDIENCE SPELL-BOUND. EXTREME INTEREST AND ANTICIPATION FROM BEGINNING TO END. QUALITY—THE BEST.

See also, at back, descriptions of
"CONVICT 337,"
and a glorious Sea Scenic,
"THE COAST OF BORNHOLM."

NORDISK FILMS COMPANY,

25, CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.
PHONE—CITY 172.

'GRAMS—"NORFILCOM."

GREAT ROMANCE OF THE RING.

A Vigorous Circus Drama with a Magnetic Power.

A VENOMOUS BITE.

"Crime may be Secret, yet not Secure."

Cast.

PIERROT.

LOLA, his wife.

MANZONI, a fellow performer.

Circus attendants, Detectives, Sailors, Police, etc.

The love of Lola, the snake charmer, for her brother artiste, Pierrot, had culminated in a joyous union. Daily did the two go to their home in the boarding-house, and there, after the show, did Pierrot sing to his loved one. The acrobat, Manzoni, felt all the pangs of jealousy, and still persecuted the girl in her room. A fierce fight took place between him and Pierrot

his way to Lola's dressing room, he exchanged the reptile for one of hers, thus substituting a dangerous snake for one with its fangs removed.

That night, ere her dance was done, the snake, one of a pair, had bitten her, and Pierrot, at the side of the stage, saw the brave girl, in obvious agony, reel while acknowledging the applause of the audience.

and the young husband was only prevented from further violence by the manager's intervention.

Manzoni, now given to drinking, went to the Ship Inn, and was there accosted by a skipper who offered a snake to him for sale. The sight of the reptile, a poisonous one, at once suggested a plan, and he left the cabin of the ship with it in his possession. Making

Quickly as the curtain fell, he bore her to the wings, and a doctor, hastily summoned, soon gave him the look of ill-omen. An irate manager pulled him on to the boards, yet one could see his anxious look beneath the powder, and the breaking heart behind the smile.

He came off only to witness her death, and his dear

young wife was soon followed to her grave by the entire company. The newspapers reported the inquest and gave negligence as the cause. The paragraph aroused the suspicions of the skipper who had sold the snake, and he denounced Manzoni to the police. Exciting scenes followed as step by step the crime was traced to him, the two snakes being brought as convincing evidence. He was condemned, and, powerful as he was, soon found himself behind a prison door.

By ingenious methods he managed to escape, and, evading the police, made his way to the port. Here he met a drunken sailor, and, during the succeeding hour, managed to exchange his wallet for that of the

Once more he emerged, and he bore a handbag which he carefully carried to the grand circle. A ladder helped his plan and he was soon upon the roof of the building. Within, the show had commenced, and the brightly lit arena bore little evidence of the coming tragedy. After some minor acts, the staff began to prepare for Manzoni's big feat, and a huge tower was wheeled into the arena, his sensation being a dive into a tank from its apex.

By now, Pierrot had gained the lighting gallery of the dome, and here lay unobserved. Manzoni quickly clamoured to the last steps of the tower, but had no sooner reached the top than a huge snake had struck him and exacted the same toll as it had done

seaman. Just then detectives entered the Inn, and, on a search being made, the evidence of Manzoni's wallet in his coat, caused the arrest of the sailor. It was now easy for the villain to ship in his place, and he was soon signed on as deck-hand on a liner.

Pierrot, his heart gone for his former show, was now on his way abroad, and a few months later saw him stranded in the States. He still had his and Lola's "props" and the snakes, which he now thought to dispose of. On his way through the city he was electrified to see Manzoni billed to commence that night at a rival show. Here was his chance for his revenge, and he hurried back to his garret.

upon poor Lola. One shriek of agony, and Manzoni was hurtling from the roof to the tank of the arena. Attendants rushed to the spot, and a great panic arose. Ere a few seconds had passed, the cry of a female spectator directed the men's attention up aloft, and, springing to one side, they saw the form of Pierrot fall through space. His vengeance complete, he had cast himself from the roof, and now died across the body of his rival.

As the climax grows nearer, the spectator becomes more and more engrossed, and the final tragedy of the picture forms a thrilling climax to a "feature" which, for acting, quality and sheer "nerve" will long be remembered.

Released September 1st.
Code Word, "Bite."

Length 3,045 feet.
Price 4d. per foot,
plus toning.

Passed by the B.B. of Film Censors.

"CONVICT 337."

A Novelty in Comedy Subjects.

Cast.

RICHARD STEVENS, Retired Merchant

JAMES, his Nephew.

EDITH, Cousin to James.

BARON VON SILBERSTIEN.

Mr. HORNE, of the Detective Department.

BARONESS VON SILBERSTIEN.

OLIVE, their Daughter.

James is unfortunate enough to incur the ire of his uncle, who demands that he should marry Olive von Silberstien. He loves cousin Edith, but "Pa" is adamant, hence the dilemma. James goes to consult his friend Horne, of the C.I. Dept. There he shows Olive's photo with a disgusted "look at that" expression. Horne has an idea and says, "Lend me your photo." Soon a sergeant is called and Horne tells him to bring certain books to the Baron's that evening. At the Baron's James is introduced to Olive and "gets a shock," especially when she proceeds to make love. Poor James!

Soon a dinner party was arranged for, and James was chief guest, with Horne as aide-de-camp. The plot developed when the sergeant brought the books. One was handed round as of interest to the party, and Olive found the collection of photos most interesting until she came to one labelled—

"No. 337. Rob Dirch. Five years for attempted murder of a girl."

Olive promptly fainted, and the guests were horror-stricken to see that James' photo was "the one." Some icy glances gave James cause for amazement and the company left him and Horne alone together. Only now was James let into the plot, and Horne prompted him how to act. At dinner he played his part so well that Olive thought him already prepared for a horrible crime and the "gloomy criminal" had several further "attacks." The climax came in the garden, and Olive, her scraggy form but décolleté, was soon being chased by a "blood-thirsty monster." We will not give the plot completely away, but suffice it to say that James succeeds in convincing the old gentleman that "Edith is a nice girl," after all. The Silberstiens, and Olive the rejected, departed in a great hurry.

Some very charming settings are in evidence, and the comedy is very concisely and cleverly worked out by the Nordisk Players.

Released September 1st.

Code Word, "Convict."

Length, 1,384 feet.

**Price, 4d. per foot,
plus toning.**

Passed by the B.B. of Film Censors.

THE COAST OF BORNHOLM.

This is one of the finest "sea scenics" as yet produced, and embraces some very wonderful cliff and crag scenery, fine wave effects and glorious prospects, enhanced here and there by beautiful toning. The quality is superb,

even in the storm portion, an unusually difficult subject. The homes of the gulls are seen, quaint fishing scenes, an old-world village, and a series of wave and lighthouse studies conclude a memorable film.

Released September 1st.

Code Word, "Coast."

Length, 410 feet.

**Price, 4d. per foot,
plus toning.**

Passed by the B.B. of Film Censors.